

Van de rector

Nu het schooljaar 2008 – 2009 langzaam op zijn einde loopt en u misschien druk bezig bent met de voorbereidingen van uw vakantie, ontvangt u nog eenmaal dit schooljaar de AC-tueel.

Het afgelopen jaar is een jaar geweest dat voor een deel in het teken heeft gestaan van het werken op onze dependance Reigersblauw. Het reizen voor docenten en leerlingen betekende in ieder geval dat de roosters minder goed waren dan u van ons kon verwachten. Gelukkig is deze situatie nu (bij het begin van de examens) beëindigd en zijn alle leerlingen weer hier op de Werflaan. Ik moet er wel bij zeggen dat de leerlingen het niet de meest ongelukkige situatie vonden: de gezelligheid van een kleine locatie hebben de meeste leerlingen erg gewaardeerd.

Wat betreft het nieuwe schooljaar kijken we uit naar de ingebruikneming van de nieuwe vleugel. Zoals het er nu uitziet, wordt de nieuwbouw rond 1 juli in gebruik genomen en kan dan de inrichting ervan beginnen. Vanaf de start van het nieuwe schooljaar kunnen dan ook de leerlingen hun weg er vinden. In het najaar van 2009 zijn wij van plan de nieuwbouw officieel te (laten) openen.

Aan het eind van dit schooljaar gaan een aantal collega's ons verlaten. Mevrouw Cohen (Nederlands), mevrouw Den Hartog (economie), mevrouw Nabuurs (wiskunde), mevrouw Ramawadh (wiskunde), mevrouw Berkesteijn (onderwijsassistent) en de heer Faaij (Nederlands) ronden hun loopbaan op het Alfrink af. Vanaf deze plaats wil ik hen bedanken voor hun inzet en hun werk voor de school. Gelukkig zijn wij in staat geweest alle vacatures voor het komend jaar te

Hans Timmermans

vervullen: zo komen mevrouw Schoenmakers (Frans), de heer Van Oosterom en de heer Van Valen (beiden economie), de heer Hemelsoet (natuurkunde) en de heer Meuleman (wiskunde) het docentenkorps versterken. Mevrouw Van Mourik, al werkzaam op het Alfrink als coach, gaat volgend jaar lessen Nederlands verzorgen.

In het verleden bent u op de hoogte gehouden van de boete die de staatssecretaris het Alfrink College heeft opgelegd met betrekking tot het niet voldoen aan de onderwijstijd in het schooljaar 2006 – 2007. Hoewel we nog steeds van mening zijn dat een aantal onderwijsactiviteiten ten onrechte door de Inspectie niet zijn meegeteld bij het bepalen van de gerealiseerde onderwijstijd, heeft de staatssecretaris besloten de boete definitief op te leggen. In overleg met het bestuur hebben wij besloten ons daarbij neer te leggen en niet verder te procederen.

Lees verder op de volgende pagina

In dit nummer:

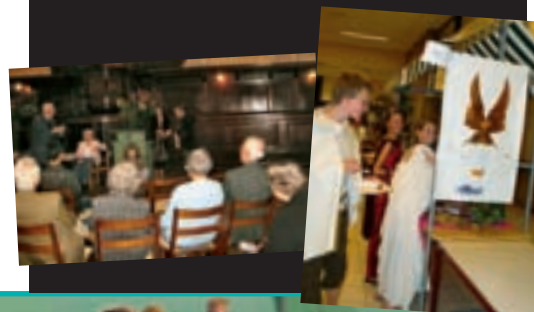
- MENS EN NATUUR HEEFT EEN EIGEN LOKAAL 3
- ENQUÊTE OUDERTEVREDENHEID SCHOOLJAAR 2008-2009 5
- EEN BIJZONDERE THEMAVIERING 6
- ALFRINK CANSAT NAAR FINALE 14
- APPLAUS! DE AFSLUITING VAN EEN JAAR DRAMA 16
- TAALSCHRIFT – NIEUWE VERSIE UITGEDEELD AAN EERSTELASSERS 18

Joost van Mourik prijswinnaar vertaalwedstrijd

Op zaterdag 4 april jl. kreeg Joost van Mourik (6tvo) al die aandacht waar hij zelf niet van houdt. Hij was winnaar van de derde prijs in de landelijke vertaalwedstrijd Latijn. Deze wedstrijd voor middelbare scholieren wordt ieder jaar georganiseerd door de Vrienden van het Gymnasium en dit jaar waren er 75 deelnemers. De drie prijswinnaars kregen hun prijs (een leuk geldbedrag) in Amsterdam uitgereikt door Marjolijne Vos, columnist van NRC/Handelsblad. Joost mag overigens ook trots zijn met de 10 voor Latijn op het diploma waarmee hij afscheid neemt van onze school!

Barbara Gelcich

Sponsorloop

Redactioneel

Nog heel even en dan is het alweer zomervakantie: ieder jaar opnieuw heb ik weer het gevoel dat er een schooljaar voorbij is gevlogen. Ik ben benieuwd of leerlingen (denk het niet...) en ouders dat ook zo ervaren.

Opnieuw is deze AC-tueel een goed gevuld exemplaar geworden met allerlei verhalen en verslagen over wat er de afgelopen tijd in en rondom het Alfrink zich heeft afgespeeld. Zo treft u uiteraard weer een artikel aan van onze rectoren er wordt aandacht besteed aan de nieuwbouw; die bijna klaar is voor oplevering. Verder zijn er artikelen over de CanSat-wedstrijd, de opening van het nieuwe M&N-lokaal en over de uitwisseling met Duitsland.

Fijn leesvoer voor in de tuin op de camping of in een hotel ergens deze zomer. Dat brengt me op het volgende: leuke, gekke en bijzondere vakantie verhalen van jullie met jullie gezinnen zijn voor het nieuwe nummer meer dan welkom. Sowieso zouden we wel wat meer kopij van ouders willen plaatsen, dus aarzel niet maar kruip in die pen of achter de pc.

Tot slot wil ik Eric Brunings en Anneke Rosenbrand bedanken omdat zij deze 3e AC-tueel voor hun rekening hebben genomen omdat ik even uit de roulatie was door een operatie: ze hebben prachtig werk geleverd en maar weer eens bewezen dat niemand onmisbaar is! U en uw geliefden wens ik een fantastische zomer met veel zon en ontspanning: pas op elkaar en tot in september!

Zomerse groetjes,
Marieke Claproth (eindredacteur)

Vervolg van pagina 1

Een en ander betekent wel dat wij het realiseren van de onderwijstijd een belangrijk speerpunt van ons beleid laten zijn. Ook volgend schooljaar. Enerzijds moeten we de 1000 uur onderwijstijd realiseren; anderzijds willen wij ook volgend jaar met heel veel inzet werken aan het nog beter maken van de resultaten van onze leerlingen. In dat kader willen wij gaan proberen meer rust in de school te creëren door ernaar te streven het rooster het rooster te laten. Lessen worden zo min mogelijk omgeroosterd waardoor u eigenlijk altijd de tijden weet dat uw zoon of dochter op school zit. Uitgevallen lessen worden in de onderbouw opgevangen door onderwijsassistenten. Ook de leerlingen in de bovenbouw hebben geen vrij of een tussenuur meer als er een docent ziek is. Zij gaan onder toezicht studeren op de studiepleinen; ook voor hen geldt dat de omvang van de schooldagen vast staat aan het begin van het schooljaar. Daarnaast vinden wij (in het kader van het bevorderen van de zelfstandigheid) dat zij twee uur per week verplicht moeten studeren op die studiepleinen.

Uit de enquête die onder ouders is gehouden bleek dat u tevreden bent over onze school (zie elders in dit blad). Als eindcijfer kregen wij van u een 7.7; dat is in onderwijstermen bijna een goed. Een van de aandachtspunten was uw oordeel over het werk dat wij kinderen opgaven: dat is vaak veel en het is te veel uitgespreid over het jaar. Op grond daarvan hebben we besloten volgend schooljaar de toetsweken weer in te voeren. Wel gaan we proberen op bepaalde momenten die toetsen te combineren met een project en/of toernooien. We hopen dat er door deze organisatie ook wat meer rust bij de kinderen komt, waardoor de resultaten over de rest van het jaar wellicht wat verbeteren. Uiteraard zullen we u aan begin van het nieuwe schooljaar verder informeren over onze plannen.

Eerst is het echter vakantie. Ik wens u namens alle medewerkers van het Alfrink College vanaf deze plaats een fijne en goede vakantie met heel veel mooi weer toe.

L.J. Timmermans, rector

Colofon

AC-tueel, het oudercontactblad van het Alfrink College bevat informatie over school, leerlingen en ouders.

AC-tueel verschijnt drie maal per jaar – in oktober, in maart en in juni.

Lay-out en druk:
UnitedGraphics Zoetermeer B.V.

Redactie:
Marieke Claproth, Frank Beerends

Redactieadres:
Redactie AC-tueel
Werflaan 45
2725 DE Zoetermeer
cla@alfrink.nl

AC-tueel nr 3 • juni 2009
2

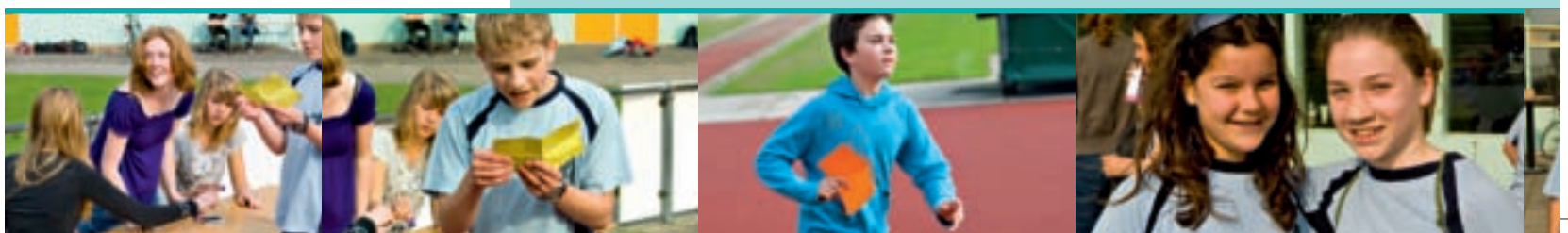
Mens en Natuur

Het lint, voordat het doorgeknipt werd.

Het drankje van de rector wordt ook getest op een "besmetting".

Mens en Natuur heeft een eigen lokaal

Het vak Mens en Natuur is vorig schooljaar ingevoerd in klas 1. Dit schooljaar wordt het ook in klas 2 gegeven. Het vak is een samenvoeging van natuurkunde, scheikunde, biologie, verzorging en techniek. Een vak dus waarin veel practicum gedaan wordt. Maar ook een vak met soms best moeilijke theorie!

Zo'n vak hoort natuurlijk een eigen lokaal te hebben! Het vak is begonnen in het oude technieklokaal. En daar konden we best veel practicum doen, aan die mooie grote houten tafels. Alleen was practicum met water, of met vissenkoppen of vissenogen op de houten tafels geen goed idee. Ook het geven van theorie was daar soms wat lastig. Dus is lokaal (037) in het vroege voorjaar helemaal verbouwd en gemoderniseerd.

De technisch onderwijsassistenten en de conciërges hebben het lokaal en de bijbehorende berging leeggehaald. Daarna zijn in het lokaal hele mooie practicumvoorzieningen gebouwd. Er is een zuurkast, er zijn hoge practicumtafels aan de zijkant, er zijn gootsteentjes en veel stopcontacten voor practica. Ook zijn de tafels waar de leerlingen aan zitten speciaal gemaakt voor practica; er zit een zuurvaste laag op! Tegelijkertijd voldoen deze tafels ook voor een theorieles.

Op vrijdag 3 april werd dit mooie lokaal feestelijk geopend. Onze rector hield een praatje, en iedereen kreeg een speciaal M&N-drankje.

De rector opende tijdens zijn speech het lokaal ook symbolisch door het doorknippen van een lintje.

Na de speech bleek dat niet alle drankjes hetzelfde

waren! Met sommige drankjes was iets aan de hand! Tijd voor een echte mens-en-natuurtest.

Gelukkig hadden we slimme leerlingen in het lokaal die snel bij iedereen het drankje hebben getest.

En wat bleek; alle mensen die hard hadden meegelopen met het ontruimen van het oude en inrichten van het nieuwe lokaal hadden een "besmet" drankje!

Gelukkig bleek dat deze "besmetting" recht gaf op een bos bloemen en een cadeautje.

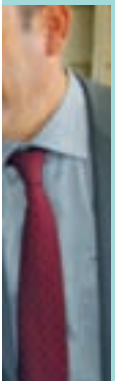
Na afloop van de feestelijke opening was er in de personeelskamer nog een gezellige borrel.

En sinds 3 april krijgen leerlingen uit klas 1 en 2 dus les in een mooi nieuw lokaal! Dat zal straks nog wennen zijn voor de leerlingen uit klas 2; zij krijgen volgend jaar geen mens en natuur meer. Dus krijgen zij ook geen les meer in 037.

Gelukkig krijgen ze dan wel natuurkunde, scheikunde en biologie op hun rooster.

Bij die vakken kunnen ze laten zien hoeveel ze de afgelopen twee jaar geleerd hebben. En dat is veel!

Suzan van der Helm

Conciërge en technisch onderwijs assistenten. Zij hadden dus achteraf wel een besmet drankje. Op de achtergrond de mooie nieuwe zuurkast.

De wel verdiende bloemen!

Nieuwbouw 2008 – 2009 **deel 5**

Op het moment van het schrijven van dit artikel – 16 juni – staan we nog twee weken af van de oplevering van de nieuwbouw. Er is sinds februari hard gewerkt door de aannemer en zijn onderaannemers. De afdekvloeren worden gestort, nadat eerst de vloerverwarming is aangelegd. Dit laatste is een indrukwekkende klus met een schijnbaar wirwar van leidingen die vanaf een centraal ventiel naar de respectievelijke ruimten gaan. En dit dan op twee etages.

Via een gat in het dak wordt de unit voor de luchtbehandeling naar binnen getakeld. Een secuur werk omdat de sparing minimaal is. Maar ook dat klusje wordt geklaard.

Na de ruwbouw wordt verder gegaan met de afwerking van het pand. Je ziet elke week weer een nieuwe ontwikkeling. De ontwerpen en detailtekeningen worden uitgevoerd en zichtbaar gemaakt in de voortgang van de bouw. Buiten wordt de bekleding van de gevel aangebracht en de ramen geplaatst. Dit geeft direct een mooie uitstraling van het gebouw.

Aan de bouwkundige plafonds worden de pijpen voor de luchtbehandeling gemonteerd, terwijl op hetzelfde moment

de elektriciens kabels trekken voor elektra en data. Even verderop is de tegelzetter bezig in de toiletgroepen en volgt de loodgieter met de aan- en afvoer van toiletten en wasbakken.

De luchtbehandeling is een verhaal apart. Na lang wikken en wegen en een goede voorlichting is gekozen voor balansventilatie. Nu heeft dit systeem landelijk nogal wat negatieve publiciteit gekregen. Echter wij zijn van mening dat de door ons gekozen methode met een juist gebruik en goed onderhoud van de installatie een prima resultaat oplevert.

In de meivakantie wordt de deur van de buitenberging lichamelijke opvoeding verwijderd en het gat dichtgemetseld. Ook een nieuw kozijn wordt ingezaagd en de

bijbehorende nooddeur vanuit de zaal l.o. naar de bestaande gang wordt geplaatst.

Er ontstaat enige stress als de wandplaten van de prefab wanden door de aannemer worden afgekeurd. De fabrikant moet nieuwe aanmaken en dat vergt tijd. Na intensief overleg en medewerking van alle betrokkenen blijkt de schade voor wat betreft de planning te overzien. Er wordt wat geschoven in de volgorde van de werkzaamheden en het leed blijft beperkt.

Tegelijkertijd wordt de bestelling voor het nieuwe meubilair gedaan, zodat er op tijd geleverd kan worden en met ingang van het volgend schooljaar iedereen er knap bijzit. Ook hier worden alle lokalen van Activborden voorzien.

Enquête Oudertevredenheid schooljaar 2008-2009

U heeft op grote schaal gebruik gemaakt van de mogelijkheid om deel te nemen aan de enquête. Met een totaal aantal van 360 ingevulde enquêtes zitten wij ruim boven het gemiddelde van de deelnemende scholen. U geeft daarmee blijk van een grote betrokkenheid bij onze school. In totaal deden 87 scholen mee en vulden 11.508 ouders de enquête in. De enquête bestond uit 69 vragen verspreid over 20 domeinen. Het rapportcijfer dat u ons geeft is een 7,7. U begrijpt dat wij daar best trots op zijn.

Deze enquête is een zogenaamde benchmark-enquête d.w.z. dat onze resultaten vergeleken worden met het gemiddelde van de totaalscore. Van de 20 domeinen scoren we er 19 hoger dan het gemiddelde, waarbij het domein 'niveau' het hoogst scoort. Het enige domein waar we onder het gemiddelde scoren is het domein 'huiswerk&moe van school'. Klaarblijkelijk vragen we een stevige inspanning van onze leerlingen in vergelijking met de overige 86 scholen. U geeft in dit domein onder andere aan dat de spreiding van het huiswerk beter zou kunnen.

In het domein veiligheid zien we dat u tevreden bent over de duidelijke schoolregels en dat het veiligheidsgevoel op het Alfrink College groot is.

In de domeinen informatie en communicatie laat u zien dat u de weg weet binnen de schoolorganisatie als u iets wilt weten of een klacht heeft. De informatievoorziening wordt hoog gewaardeerd. Ook hier laat u uw betrokkenheid duidelijk zien, 98% van de ouders leest de informatie van school altijd, de benchmark ligt ruim 20% lager!

Is het dan allemaal hosanna? Nee zeker niet. U heeft vraag 69, de open vraag, waar u opmerkingen kon maken over de school op ruime schaal gebruikt. In totaal 13 bladzijden A4 letter 8, vol

kritische noten, complimenten en suggesties.

U gaf hier onomwonden uw mening over het Alfrink College. U begrijpt dat wij met al deze reacties blij zijn, ook met de meer kritische reacties. Daar kunnen we alleen maar van leren en ons voordeel mee doen. De verwerking van de resultaten, met name de open vraag, neemt redelijk wat tijd in beslag. Uiteindelijk zullen we de uitslagen en de reacties communiceren met de Medezeggenschapsraad en de Oudervereniging. Het is uiteindelijk de bedoeling deze enquête eens in de twee of drie jaar af te nemen. Mocht u naar aanleiding van dit artikel nog vragen hebben dan kunt u via dee@alfrink.nl met ondergetekende contact opnemen.

Tot slot, dank aan allen die de enquête hebben ingevuld.

Wim Deerenberg,
conrector onderwijszaken

Op dit moment wordt druk gewerkt aan de afwerking. De datum van opleveren is definitief vastgesteld op 2 juli, zodat onze conciërgeploeg de gelegenheid krijgt nog voor hun vakantie het nieuwe deel in te richten en gereed te maken voor gebruik.

In de zomervakantie wordt aangevangen met de herinrichting van het buitenterrein.

De officiële opening vindt in oktober plaats. Een moment waarop ook u de gelegenheid krijgt om het nieuwe gebouwdeel te bewonderen.

T. L. van der Voort, Conrector
Algemene Zaken en Beheer.

Een bijzondere themaviering

De laatste themaviering van dit schooljaar was weer indrukwekkend. Met als titel: "Geef hulp jouw gezicht" werden de leerlingen meegenomen in de Goede Week naar het moment waarop Veronica, tijdens de kruisweg, het gezicht van Jezus afdoet. Het doek, waarmee ze dat doet, krijgt vervolgens de afdruk van het gezicht van Christus.

Hulp kreeg zo letterlijk een gezicht. Van daaruit hebben wij ons afgevraagd of wij hulp bieden als dat nodig is of dat wij juist de andere kant opkijken. Met indrukwekkende voorbeelden van oud-leerlingen die na hun schooltijd daadwerkelijk de hulpverlening ingingen, en met huidige leerlingen die kort maar helder vertelden wat voor vrijwilligerswerk zij doen, werd de link

gelegd naar Jinotega in Nicaragua. Deze Zoetermeerse zusterstad heeft onze hulp hard nodig om alle kinderen daar aan onderwijs te helpen. De oproep aan het eind van de themaviering, om te zorgen dat we samen die actie tot een succes maken, is duidelijk aangekomen. De opbrengst van de actie voor Nicaragua is uiteindelijk € 15.000,- geworden. Een fantastische opbrengst!

Indrukwekkend!

Een beter woord kan ik niet vinden voor de themavond die ik als een van de vele ouders op 28 mei op het Alfrink College heb mogen bijwonen.

Begeleid door een vioolsolo van Vivaldi, maar dan keihard gespeeld, wordt beeldend het lijdensverhaal van Jezus op het scherm geprojecteerd. Leerlingen en docenten presenteren samen een boodschap die naadloos aansluit bij de christelijke traditie van naastenliefde. Maar het tempo, de muziek, de beelden en de voorgedragen

teksten sluiten volledig aan bij de leeftijd en belevingswereld van de leerlingen. Het zijn rake beelden, het zijn teksten die je in je hart raken.

De boodschap komt helder over: je kunt er niet om heen, je wilt vanzelfsprekend meedoen met het realiseren van het goede doel van dit schooljaar: alle kinderen naar school in Jinotega, de zusterstad van Zoetermeer. Deze themaviering laat zien dat de katholieke identiteit actief wordt uitgedragen door het Alfrink College; maar de themaviering leidt er ook toe dat de leerlingen

Bijzonder was dat we deze themaviering op twee avonden ook voor ouders en belangstellenden hebben opgevoerd, zodat zij ook eens konden ervaren hoe wij een stukje katholieke identiteit vormgeven. Naast de Deken van Den Haag, pastoor Ad van de Helm en de pastores van de H.Nicolaasparochie, waren er zo'n 160 belangstellenden die voor twee zeer sfeervolle themavieringen en veel complimenten zorgden.

Eric Brunings

zich er bewust van worden dat zorg voor anderen vanzelfsprekend is.

Het enthousiasme waarmee deze boodschap op het podium wordt overgebracht én ontvangen door de leerlingen was overtuigend.

Het Alfrink College draagt haar naam terecht.

Peter Albers

Sponsorloop geslaagd!

Op 16 april jl. vond de traditionele sponsorloop voor klas 1 en 2 plaats op de atletiekbaan van Ilion in het van Tuylpark. De onderbouwers toonden zich van hun beste kant en lieten soms een mooie loopprestatie zien door als klas eensgezind bij elkaar te blijven en de nodige rondjes te lopen. Er was alle reden toe om veel meters te maken omdat er veel sponsorgeld op te halen viel. Volgens Jessica uit 2D was 'iedereen vrolijk langs familie, vrienden of burens gegaan om zich te laten sponsoren zodat er veel geld opgehaald kon worden. Sommigen lieten het niet bij een opa of oma maar lieten de sponsorbrief rondgaan op het werk van een van de ouders zoals Monica uit 2D deed. Hierdoor liet ze zich sponsoren voor maar liefst € 185,-.' Het was duidelijk dat deze leerling een beschermde status had. Maar ook leerlingen die voor veel minder hun rondjes liepen werden aangemoedigd en gestimuleerd om in twintig minuten de nodige stempels bij elkaar te krijgen. 'De sponsorloop was erg geslaagd. Het weer was goed, geen regen en gelukkig geen hittegolf. Het was gezellig en dat was het belangrijkste, op het geld inzamelen na dan', aldus Jessica.

Dat er veel geld werd opgehaald bleek enkele weken later: maar liefst € 8000,-. Waarbij klas 1K met ruim € 700,- het meeste geld bij elkaar had gelopen en terecht kon genieten van een slagroomtaart.

De totale opbrengst van de Actie voor Jinotega dit jaar bedraagt maar liefst € 15.000,-. Dit bedrag zal door de gemeente verdubbeld worden en vervolgens zal het Ministerie van Ontwikkelingssamenwerking dat bedrag ook nog verdubbelen. Het Alfrink College heeft haar ware gezicht getoond en hiermee zeker een belangrijke stimulans gegeven aan het ultieme doel om alle kinderen in Jinotega (Nicaragua) in 2015 onderwijs te laten genieten.

Namens de VAC,

Peter Jacobs

AC-tueel nr 3 • juni 2009
7

Uitwisseling tweetalig VWO Dortmund april 2009

Op 20 april was het zover, we gingen naar Dortmund. Nadat leerlingen uit Dortmund hier in het begin van het schooljaar waren geweest, had bijna iedereen er zin in.

Na een aantal uurtjes in de bus kwamen we daar aan. Eerst gingen we even naar de wc (die buiten was) en daarna de school verkennen. Het was echt een enorme school! Daarna hebben we pizza gegeten en vervolgens gebowld. Na dit 2 uurtjes gedaan te hebben gingen we de stad verkennen. Eerst hadden wij (en de meeste trouwens ook) zo onze vooroordelen over de stad. Dat het waarschijnlijk klein zou zijn en dat ze geen leuke winkels zouden hebben. Maar na er geweest te zijn niet meer, het is écht een leuke stad. Je kunt er superleuke winkels vinden en het is echt 10 keer groter dan het Stadshart. Kortom; heel veel winkelen, haha. 's Avonds werd je opgevangen door je gastgezin en ging je iets doen wat zij voor jou hadden uitgekozen. Wij gingen bijvoorbeeld winkelen in Dortmund en wat drinken in een klein cafeetje.

Dag twee was echt vermoeiend! We hebben echt heel veel gelopen. Eerst gingen we naar het DASA museum, waar van alles en nog wat te beleven was. En vervolgens (na een paar keer verkeerd lopen en de bus missen) kwamen we aan bij de Phoenix See. Dit wordt een heel groot meer in Dortmund, die naar schatting over ongeveer 3 á 5 jaar af is. Na de Phoenix See gingen we naar Soccer World, dat was een grote binnenvoetbalhal wat erg leuk was! Wat je hierna deed lag aan je gastgezin, net zoals op maandag. Woensdag verzamelden we 's ochtends vroeg bij het treinstation. We gingen een soort speurtocht doen. We moesten vragen beantwoorden over verschillende gebouwen, bijvoorbeeld over de bioscoop of de treinen die reden. Het was leuk om te doen, je kon zo ook meer van de stad zien alleen zat het weer niet zo mee. Het was eigenlijk de eerste dag dat het koud was! Na de speurtocht gingen we terug naar school. Daar moesten we een project doen over het Phoenix See wat we dinsdag gezien hadden. De opdracht was een kleurplaat inkleuren van het Phoenix See over hoe jij dacht dat het er later uit zou zien. De winnaars (het zouden er twaalf zijn) kregen een prijs. Er kwamen leuke, creatieve tekeningen uit. Wij hadden jammer genoeg niet gewonnen.

Donderdag gingen we 's ochtends alweer vroeg naar de 'Kokerei Hansa'. Dat was een oude cokesfabriek. Het is failliet gegaan in 1992, maar het was een hele grote industrie. We kregen er een rondleiding in het Engels of Duits, je kon kiezen. Dat was rond elf uur 's ochtends alweer afgelopen want daarna had je vrije tijd tot zes uur 's avonds. Toen was er het eindfeest. Er was wel muziek alleen heel oud en het was niet zo goed te verstaan dus de meeste mensen zaten gewoon buiten op het schoolplein. De mensen uit Denemarken en Oss waren er. Later op de avond werd het toch heel gezellig en draaiden ze ook leukere muziek.

Vrijdagochtend gingen we weer naar huis met de bus. Het was een hele gezellige week en het mocht eigenlijk nog wel iets langer duren. We hebben het ontzettend naar onze zin gehad en de activiteiten waren leuk!

Lilian en Eva, 2J

Uitwisseling Duitsland

Dit jaar is 2 twee weer naar Duitsland geweest. Van te voren was het erg spannend en nieuw. Maar in Duitsland was het één groot feest. De bedoeling van de uitwisseling was om het Engels beter te leren en het gemakkelijker te spreken. De leerlingen van het Alfrink sliepen bij een Duitse uitwisselingsstudent die ze van te voren hadden ontmoet. In Duitsland hebben we veel leuke dingen gedaan zoals: naar het stadion van Dortmund, naar Soccer World (een indoorvoetbalplaats), bowlen, een mijn bezocht, een disco, een city rally en nog veel meer leuke dingen.

EJPZ

(Europees Jeugd Parlement Zuid-Holland)

Samen met een paar andere mensen uit 4 havo en 4 vwo, werd ik gevraagd om mee te doen aan het EJPZ (Europees Jeugd Parlement Zuid-Holland). Het leek ons allemaal leuk om mee te doen, ook al wisten we niet wat het precies inhield, want dit was de eerste keer dat het Alfrink College hieraan meedeed.

Er werden verschillende commissies gegeven waar iedereen er een van uit mocht kiezen, diegene was dan lid van die commissie en er moest één iemand perslid zijn. Mij leek perslid zijn wel erg leuk, dus ik gaf me daar voor op. De commissies waren: Milieu, Migratie, Financiën, Constitutionele Zaken, Veiligheid en Gezondheid. Elke school die eraan meedeed kreeg een land en ze moesten bij al hun standpunten zichzelf eraan herinneren dat ze namens dat land spraken. Het Alfrink College kreeg het land Frankrijk.

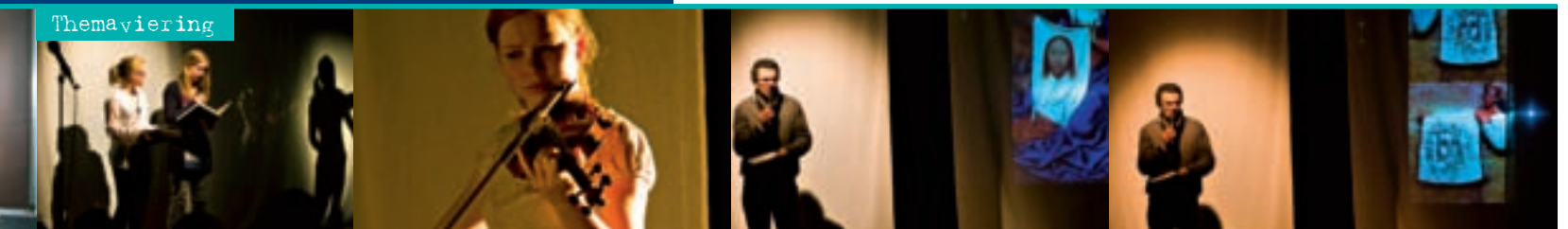
We gingen nog een dag naar Den Haag om kennis te maken met de andere scholen en we kregen nog uitgelegd wat het EJPZ nou precies inhield. Het zijn dus twee dagen waarop je met je commissie met andere landen gaat debatteren. Dit gebeurde in het Provinciehuis in Den Haag. De eerste dag zat je alleen met je commissie (en ik dan alleen met de pers overal rond lopen, foto's maken etc.) in een overlegkamer en de 2e dag zat je met alle commissies samen in een grote zaal en waren de landen bij elkaar. Alles was erg serieus en je moest er ook heel netjes uitzien (lees: hakken, rok, pak). Ik moest allebei de dagen overal rondlopen, onderwerpen bedenken wat in onze krantjes kon komen en daar dan stukjes over schrijven. Want de pers moest per dag een krantje schrijven en die werden aan het eind van de dag uitgedeeld.

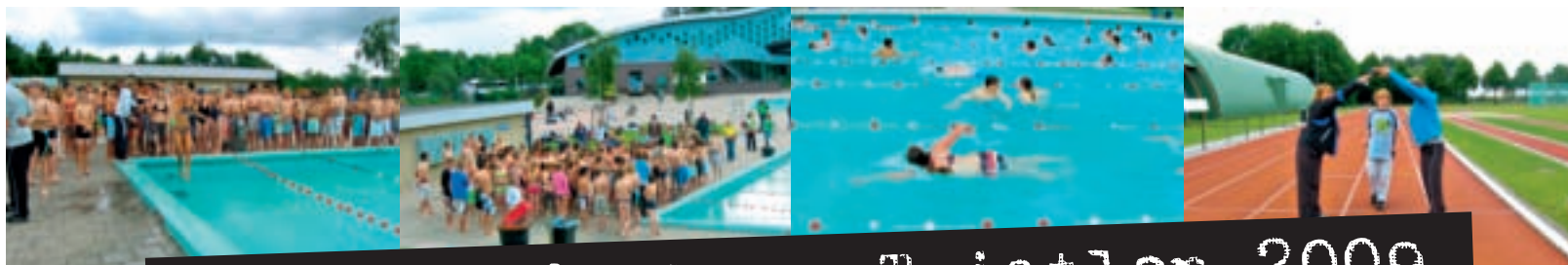
Na de eerste dag gingen we met z'n allen eten, maar voordat we allemaal aan het eten mochten beginnen, legden vier leden van verschillende partijen (D66, ChristenUnie, SGP, PvdA) wat ze precies deden, beantwoordden vragen en gingen nog even debatteren. Al met al was het een erg leuke ervaring en ik raad het mensen zeker aan om mee te doen als het volgend jaar ook nog kan!

Buiten het programma van school was er veel vrije tijd waar de leerlingen ook nog veel activiteiten zelf regelden zoals: karten, zwemmen, klimmen en vele andere dingen.

Na een dag was het of iedereen elkaar al erg lang kende en werd het één grote vriendengroep. Het is zeker een hele geslaagde uitwisseling geweest. Het Engels is verbeterd, er zijn nieuwe vrienden gemaakt en we hebben een super leuke tijd gehad. Iedereen bedankt voor de uitwisseling het was een leuke tijd.

Yannick, 21

Alfrink College Triathlon 2009

Ook dit jaar heeft het weer erg veel voorbereiding gekost. Mevrouw Persoon en meneer Van Weelden in het bijzonder hebben er een dagtaak aan gehad.

Grotendeels omdat het tegenwoordig verplicht is om bij een evenement van dit formaat, te werken met verkeersregelaars.

De zwemlijnen lagen in tegenstelling met vorig jaar snel in het water, lag het dan toch misschien aan meneer Madhar? De partytent stond, na een keer weggewaaid te zijn, ook stevig op zijn plek en iedereen wist wat hij of zij moest doen.

Wat een geweldig gezicht, zoveel enthousiaste leerlingen aan het zwemmen, fietsen en hardlopen! Voor de L.O.-sectie een genot om te zien! Dat maakt al het harde werken, de stress en de zweetdruppels het zeker meer dan waard!

Hopelijk volgend jaar nog meer enthousiastelingen!!!

Een enthousiaste ouder aan het woord:

Afgelopen donderdag 05-06-2009 heb ik als ouder geholpen bij de mini-triatlon van het Alfrink.

Tijdens het helpen heb ik enthousiaste kinderen gezien die fanatiek bezig waren. Ook heb ik gezien dat de hulp van ouders hard nodig was bij dit evenement. Overigens was ik onder de indruk van de uitstekende organisatie. Ik vond het dan ook erg leuk om afgelopen zaterdag een bedankbriefje, met vaantje, van de sectie LO te ontvangen waarin de hulpouders nog eens bedankt werden. Een attent gebaar naar de ouders toe!

Bij deze hartelijk dank, volgend jaar ben ik weer van de partij!

Ook het rennen was superleuk want als je begint denk je Pff ik moet nog 10 rondjes rennen! Maar als je eenmaal bezig bent is het hartstikke leuk en ren je alle energie eruit die je nog over hebt. Het leukste is nog dat wanneer jij nog aan het rennen bent, bijvoorbeeld je docent LO of klasgenoten je aan staan te moedigen wat jou extra power en een blij gevoel geeft. Want het is hartstikke leuk als mensen je aan staan te moedigen en te schreeuwen. En het leuke is ook dat als je bij een van je laatste rondes bent je nóg harder gaat rennen zodat je snel kan eindigen. Als je eenmaal finisht staat iedereen te klappen en te schreeuwen en voel je je toch erg blij want je heb toch maar een Triatlon gelopen! Dat is al een prestatie op zich!

Marissa Jespers, 2H

Korte reacties van een aantal deelnemers:

- Volgend jaar zeker weer!
- Echt super leuk.
- Zwemmen was wel koud....
- Zelfs mijn vader vond het leuk!
- Volgend jaar de 1/8

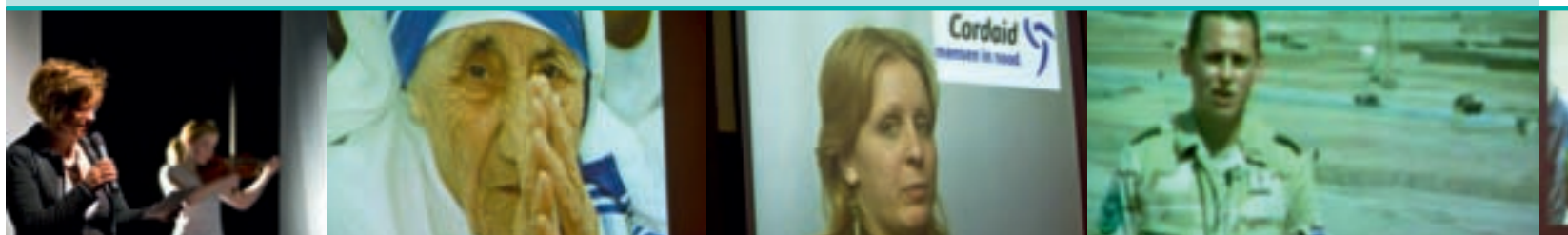
Maar natuurlijk werden er ook reacties gehoord als:

- Dit doe ik nooit meer (en dat al na zwemmen).
- Ik had de volgende dag wel spierpijn

Twee ervaringsdeskundigen:

Het weer zag er niet zo heel goed uit. Beetje bewolkt en het leek wel te gaan regenen. Daar stonden we dan, in de kou, in onze zwemkleding om te gaan zwemmen. We stonden allemaal te trappelen om snel het water in te springen. Nadat we in het water waren gesprongen moesten we wel wat baantjes zwemmen voordat we er weer uit mochten. Nadat we klaar waren met zwemmen, snel naar onze handdoek en omkleden om te gaan fietsen!

Felicia Borowitz, 2H

Dennis Boon en Arnout van der Staaij, parachutleden team 20, Canflap

Hoe het verder gaat?

De finale is achter de rug, een dag om niet snel te vergeten voor mij als medebegeleider van de Canflappers.

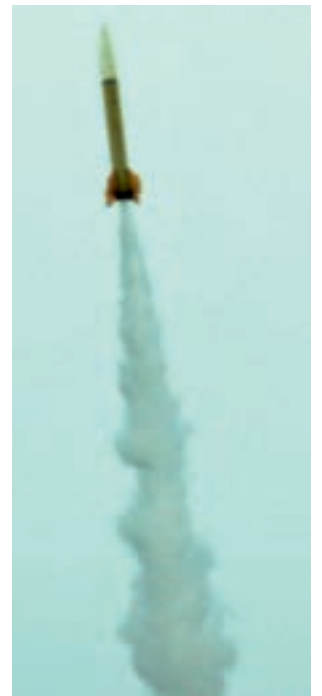
De leerlingen van het CanSat Team 20 (Canflap) hebben vele maanden, met ups en downs, naar de finale toegeleefd. Groot was de vreugde dat, met vele inspanningen en een gedegen verslag van de halve finale, een plaats was bereikt bij de 6 finalisten van de Nederlandse CanSat competitie. Het verslag van de testdag, het parachute testen, de halve finale en de finale kunt u lezen in de door

leerlingen gepubliceerde stukjes in deze AC-tueel. Op het moment van inleveren van deze kopij is nog niet bekend op welke plaats het Canflap team is geëindigd.

Door de teamleden wordt hard gewerkt aan het eindverslag welke opnieuw mede bepalend zal zijn welk plaats (1 tot 6) zij zullen behalen. Persoonlijk denk ik dat zij een kans hebben om bij de eerste drie te behoren en daarmee in de prijzen te vallen. Tenslotte bedank ik iedereen (docenten, TOA's, management, leerlingen) die het mij mede mogelijk hebben gemaakt om naast Sietse de Haan deze leerlingen te begeleiden.

John van der Arend, TOA Natuurkunde, begeleider Cansat Team 20, Canflap

Testdag CanSat TU Delft

Na verloop van het CanSat project werd het tijd om de TU te laten zien wat we nou precies aan het bouwen waren en wat we nog gingen bouwen.

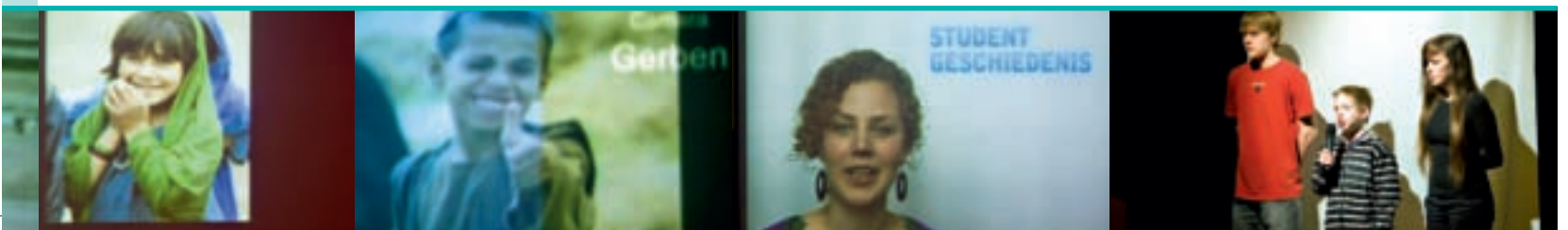
We gingen daarvoor met de auto's van meneer de Haan en Van der Arend naar het gebouw van faculteit Lucht en Ruimtevaarttechniek van de TU Delft, waar we in een werkplaats trots onze CanSat toonden. De jury, bestaande uit een tweetal studenten van de faculteiten L&R en Elektrotechniek, bekeken onze CanSat grondig en stelden kritische vragen. Gelukkig konden wij ze allemaal beantwoorden, en was de jury vrij onder de indruk. We stonden er als team goed voor. We kregen, gezien we in een werkplaats stonden, de gelegen-

heid om gebruik te maken van de ruimte en verder te werken aan de CanSat. We moesten sowieso nog even iets doen aan de batterij. We merkten namelijk dat onze CanSat wel heel erg veel stroom trok; een standaard Duracell 9V batterij was binnen 5 minuten leeg. We bedachten dat we een Li-ion accu nodig hadden, hetzelfde soort accu als in je laptop of camcorder. We gingen dus naar de Quartel, een grote hobbymodelbouwwinkel daar in de buurt. Daar vonden we, temidden van vele radiografisch bestuurbare auto's, bootjes en vliegtuigjes, een accu die qua grootte bijna perfect in de CanSat paste en ook de juiste stroom leverde. Nadat we die hadden gekocht gingen we meteen terug om nog even wat kleine dingetjes aan de

CanSat zelf te veranderen, waarna we de middag afsloten en aan onze terugreis naar Zoetermeer begonnen. Al met al was het een productieve dag.

Joshua Jones en Jochem de Koning, elektra en programmeurs team 20, Canflap

Testen van CanSat

Voor de halve finale moesten wij 2 parachutes hebben, een grote parachute en een kleine parachute. Na wat hulp van wat moeders en de vrouw van meneer Van der Arend hebben we een grootte en een kleine parachute gemaakt. Daarna moesten we ze testen voor de grootte van het gat in het midden. We gingen met meneer Van der Arend, Jeroen van Straten, Dennis Boon, Jochem de Koning, Kim Boonekamp en

Arnout van der Staij naar een flat bij de Van Leeuwenhoeklaan. Daar hebben wij de grote en de kleine parachute getest, ook gefilmd en de tijd gemeten. Zo konden we de snelheid berekenen. We kwamen tot de conclusie dat de grote parachute goed was, maar met veel zijwind kan het zo zijn dat hij omhoog gaat. De kleine was ook goed maar daar konden we nog mee experimenteren, maar daarvoor zouden we eerst

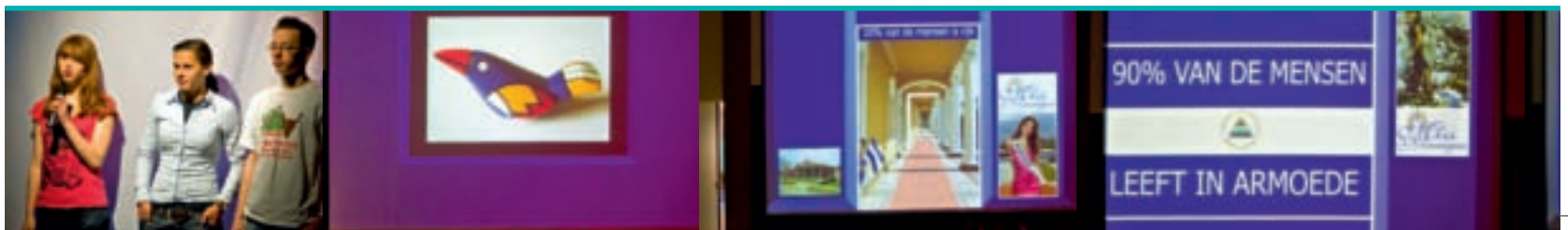
Halve finale CanSat Team 20

15 mei 2009 was het dan zover, de halve finale. De halve finale zegt voor jullie natuurlijk niet zo veel, daarom zal ik het uitleggen. Bij deze halve finale was het de bedoeling dat onze CanSat's van een hoogwerker van 70 meter hoog gegooid zouden worden zodat wij metingen konden doen. Elk team kreeg een Yagi antenne (wat een sterke antenne is) en een tafel zodat ieder team zijn laptop en andere benodigdheden kon neerstellen. Omdat we helemaal naar het militaire oefenterrein 't Harde moesten, wat vlak bij Zwolle ligt, hadden we met elkaar om kwart voor zeven op school afgesproken. Na wat opstartprobleempjes konden we uiteindelijk om kwart voor acht vertrekken. Gelukkig hebben we niet heel erg veel last van file gehad zodat we om kwart voor tien het terrein op konden rijden (weliswaar nam de chauffeur van de auto waar ik in zat de verkeerde route zodat wij uitstekend beeld hadden op de hoogwerker).

Toen we aankwamen was het weer al niet zo lekker, wat regen, wat wind, samen was dit niet echt warm. Gelukkig waaide het al minder hard dan bij het testen van de parachute, want toen ging de parachute zelfs stukjes omhoog in plaats van naar beneden. Op het parkeerterrein minstens 250 meter

van de hoogwerker af, waren een stuk of 8 partytenten neergezet waarin in 5 ervan tafels stonden voor de teams. De organisatie van CanSat had een jury samengesteld van twee mensen, een leerling lucht en ruimtevaart techniek en iemand van het ruimtevaartbedrijf ISIS. Omdat er 18 teams meededen vandaag waren de teams ingedeeld in vier slots, wij zaten in slot D. Per slot was het de bedoeling dat iedereen eerst een korte presentatie gaf over hun CanSat, de CanSat meteen werd gewogen en gefotografeerd. Hierna was een korte pauze van tien minuten voor de voorbereiding en dan was het zover, de CanSat's gingen mee in de auto naar de hoogwerker, gingen de hoogwerker op, erg spannend allemaal, en werden naar beneden gegooid. Omdat wij pas als laatste moesten, team 20, hadden we nog ruim 2 uur om de laatste dingen aan de CanSat aan te passen. De LIPO accu (een soort batterij maar

dan sterker) moest opgeladen worden, de parachute moest bevestigd worden en de presentatie moest doorgesproken worden. Nadat de jury onze satelliet had gewogen was het eindelijk onze beurt, rond 1 uur namen wij het woord. Martijn en ik vertelden aan de jury en het publiek dat wij een GPS sensor hebben, een G krachtensensor en een camera met opslag. Ook legden we uit dat we een gat in de parachute hadden gemaakt om de CanSat stabiel te laten vallen en we een speciale LIPO accu hadden omdat gewone batterijen niet sterk genoeg waren. Na Martijn's opmerking over onze "technische hoogstandjes", waarop gelach volgde van het publiek, konden we terug naar de tafel om onze CanSat klaar te maken voor de val. De zenuwen die al de hele dag aanwezig waren bij mij werden nog erger toen de CanSat werd opgehaald door de organisatie. Ondertussen zagen wij de lucht alleen maar donkerder en

parachutes bij een flatgebouw

de halve finale moeten afwachten. Uiteindelijk was de grote parachute af voor de halve finale. Ná de halve finale, was het de beurt aan de kleine parachute. Voor het testen hiervan waren we gelukkig al wat ervarener. Daarnaast wisten we gelukkig ook precies wat er fout was gegaan bij de halve finale, mbt de parachute, hij draaide te hard. Dit probeerden we tegen te gaan door het gat bovenin de parachute groter

te maken. 10 trappen op, gooien, 10 trappen af. En dat ongeveer 10 keer en dan was het ook nog eens de kunst om langs de blaffende hond, die midden op het gangpad lag, te komen. Elke keer werd de parachute weer een klein beetje aangepast. Uiteindelijk was de parachute zo verknipt dat hij niet meer werkte en het blikje zonder parachute op de grond neerkwam. Gelukkig was er niets kapot. Wij hebben toen aan

onze geweldige begeleider meneer Van der Arend gevraagd om een nieuwe parachute door zijn vrouw te laten maken, wat ook gebeurt is. De nieuwe parachute, die we kleiner hebben gemaakt dan ons originele ontwerp, werkte al prima na één kleine aanpassing en we hopen dat hij ook zal werken op de finaledag!

Canflap

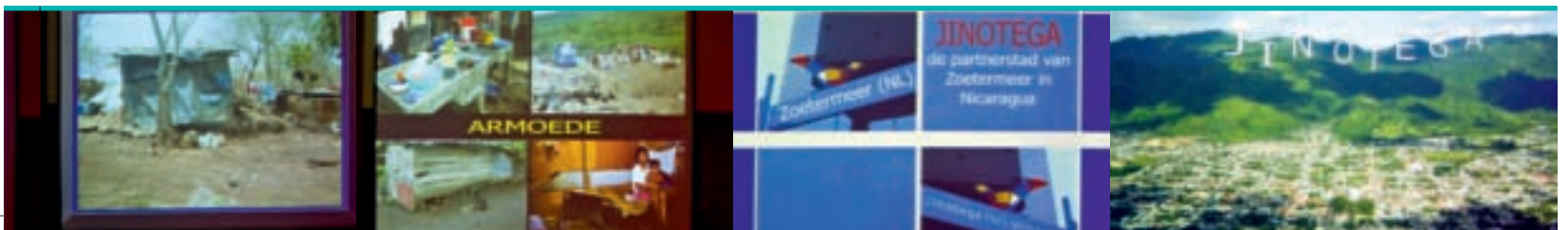
donkerder worden en vreesden wij voor een stortbui. De organisatie besloot alsnog de satellieten van de hoogwerker te gooien hopen dat de regen nog even niet zou vallen. De CanSat's gingen omhoog met de hoogwerker tot 70 meter hoogte, de lucht werd alsmaar grijzer, Paul ging klaar staan om te richten met de Yagi antenne. We hielden onze adem in en daar gingen ze, de satellieten werden sneller dan bij de vorige groepen naar beneden geworpen en uiteindelijk werd die van ons ook geworpen, hij waaide erg naar rechts, er was inmiddels een hevige wind opgezet en het begon licht te regenen, de CanSat raakte de grond en de stortbui kwam meteen erachter aan. Onze CanSat, met nog 5 andere, lag in het gras van de Veluwe terwijl een stortbui zorgde voor plassen in het landschap. Het was echter zo dat onze CanSat zo ver naar rechts was gewaaid dat er een militair moest komen om de CanSat op te halen. Toen er

eindelijk een militair was duurde de zoektocht naar onze CanSat en die van andere teams echt lang. We waren erg gespannen of alles het nog wel deed aangezien we geen goede signalen meer binnen kregen, we vreesden dat er wat dingen kapot gingen door alle regen. Uiteindelijk kwamen de militair en iemand van de organisatie de satellieten brengen en begonnen wij meteen met checken of alles het nog wel deed, tot onze verbazing deed alleen de GPS het niet meer, de rest van de sensoren binnen het blikje waren nog droog. We kregen de boodschap mee om de resultaten kort op twee A4'tjes te zetten voor de jury die het erg lastig vond om

te kiezen wie doorgingen naar de finale. Zeiknat, maar eerder dan verwacht, gingen wij weer op weg naar Zoetermeer. We hadden niet veel last van file en waren daarom al rond half vijf weer op school. Iedereen ging weer naar huis na deze lange maar leuke en gezellige dag. De woensdag na deze dag moesten de resultaten ingeleverd worden, wat goed gelukt was want vrijdag 22 Mei konden wij op de CanSat site lezen dat wij 1 van de 6 teams waren die door zouden gaan naar de finale. Op naar de finale dus.

Kim Boonekamp, organisator team 20, Canflap

Alfrink CanSat naar finale

Voor de lezers die nog niet weten wat CanSat inhoud. CanSat is een project van de TU Delft waar middelbare scholieren van 5V voor hun profielwerkstuk een satelliet in een blikje moeten bouwen, om daarmee metingen te verrichten.

De finaledag begon op de vroege vrijdagochtend van 5 juni '09. Om 6 uur stond iedereen van het CanSat team netjes klaar bij school om naar 't Harde af te reizen voor de finale van CanSat. Iedereen behalve Paul en Martijn. Zij waren donderdag avond namelijk naar het examenfeest gegaan en hadden daar iets te diep in het glaasje gekeken. Na Paul en Martijn wakker gebeld te hebben kwamen ze uiteindelijk om half 7 aangesjokt en was het CanSat team weer compleet. Na maanden van voorbereidend werk, een succesvolle halve finale en met een volledig CanSat team (Canflap) konden we dan eindelijk op weg richting 't Harde.

parkeerplaats ongeveer 500 meter van het lanceerterrein vandaan parkeren. 500 meter klinkt niet ver, maar met een partytent, klapstoelen, een tafel, werkspullen en een CanSat was dat behoorlijk ver. Eindelijk aangekomen op onze plaats was er geen plaats meer in de door de organisatie geplaatste tenten maar gelukkig hadden wij besloten in het vooroverleg om stoelen, tafel en tent mee te nemen. Met zijn allen hebben

dag zou zijn. Om 9:30 uur zouden de CanSats worden ingenomen, dus tot die tijd konden we nog kleine veranderingen aan onze CanSat maken. Voordat de CanSats gelanceerd zouden worden zou er eerst een experimentele raket van een hobby raketbouwvereniging 3 kilometer de lucht in worden geschoten. Iedereen stond dan ook met alle aandacht te kijken toen het aftellen van de experimentele raket begon. 3,2,1, ontsteking, maar het enige wat gebeurde was een raar geluid en het ontstaan van een klein rook wolkje. De experimentele raket was dus een flop. Dan maar door met de finalisten raketten.

Er waren 3 raketten die alle drie 2 CanSats van finalisten omhoog brachten. Om 10:45 uur was het dan tijd voor de eerste finale raket die de CanSats op een hoogte van 1 kilometer zou droppen.

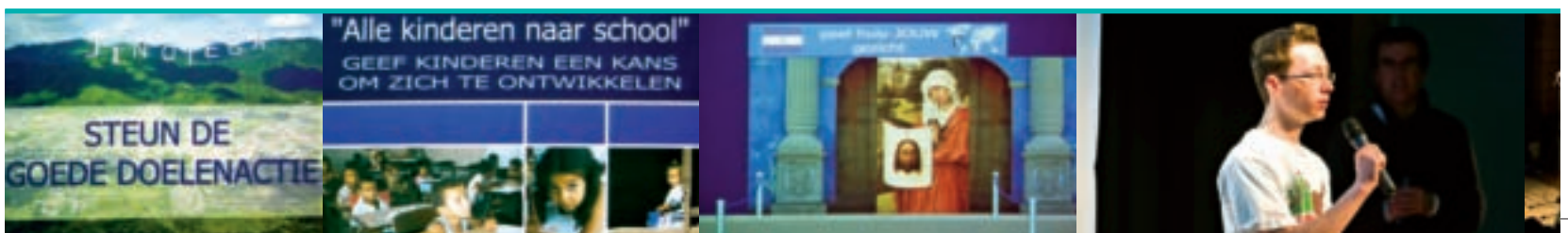
De lancering liep gesmeerd en de 2 CanSats maakten hun weg naar beneden.

Na de 'eerste' lancering kwam de TU Delft met een verassing voor de teams die de finale net niet hadden bereikt. Zij mochten mee met een experimentele raket die 1 kilometer

De heenreis verliep heel soepel we waren nog een keer gestopt om een kop koffie te drinken en gingen daarna in een ruk door naar het militair oefenterrein 't Harde. Rond 8:15 uur kwamen we dan eindelijk aan. Er stond al een lange rij met auto's van de andere CanSat teams die hun identiteitspasje kwamen ophalen. We konden de auto's op een

we de partytent opgezet welke door Joshua van zijn ouders was meegegeven en met behulp van een oud gordijn uit de auto van meneer de Haan ook de achterkant waterdicht gemaakt. Nu kon het echte werk beginnen. Er werd eerst een toespraak gehouden door de organisatoren van de CanSat competitie waarin werd verteld wat het schema van de

hoog zou gaan of met een bestuurbaar model helikoptertje die ongeveer een hoogte van 200 meter zou bereiken. De experimentele raket ging rond 11:30 uur de lucht in met 6 CanSats aan boord. Het was de bedoeling dat de raket met behulp van een explosie en veren de CanSats naar buiten zou drukken. In de praktijk ging het echter anders. De CanSats konden door technische redenen niet naar buiten worden gedrukt en werden dus beschadigd door de explosie en val naar de grond. Toen was het eindelijk de beurt aan onze CanSat van team Canflap. We kregen samen met de andere CanSat van het andere team (SpaceGirls) een plaats in de tweede finale raket. Op aangewezen tafeltjes konden wij onze ontvangstapparatuur opstellen om de metingen te

goed konden ontvangen. En weg was de raket, boven de wolken uit. Joshua en Kim keken met hun verrekijkers waar de CanSat was en gaven Paul aanwijzingen waar te mikken. Alles zag er goed uit. Jochem riep iedereen naar de laptop waar een prachtige 3D baan te zien was van de weg die de CanSat had afgelegd. En het was tijd voor een klein feestje. Je kon de vreugde op iedereen zijn gezicht zien. Ook onze begeleiders: meneer De Haan en meneer Van der Arend waren aan het glunderen. We lieten de resultaten dan ook met trots zien aan de jury en de pers. Na onze lancering was er nog een andere lancering met finalisten. In de tussentijd werden ook een paar niet-finalisten met de bestuurbare helikopter van een hoogte van 200 meter gedropt.

langer vanwege het feit dat de hoogwerker kapot ging en er vier mensen in vast zaten. Er moest een brandweerwagen aan te pas komen om de organisatoren er weer uit te halen. Omdat het zolang duurde kreeg Jeroen het lumineuze idee om onze GPS gegevens te gebruiken om de CanSat terug te vinden. Na dit geniale idee was de CanSat in no time gevonden en konden we richting huis. In de auto kwamen we helaas wel tot de ontdekking dat onze CanSat niet helemaal perfect heeft gefunctioneerd. Uit de gegevens blijkt dat de CanSat een deel van onze missie wegens technische fouten niet heeft doorgestuurd. De versnellingskrachtmeter en camera hebben gefunctioneerd tot het uitwerpen, hiervan is een goed beeld van de versnelling tijdens de lancering en zwarte foto's van het inwendige van de raket. Vermoedelijk door de thermoshock bij het uitwerpen is de spanningstoevoer naar de camera en versnellingsmeter ontregeld en zijn deze gegevens tijdens een daalvlucht van 75 seconden niet geregistreerd. We waren hier dan ook allemaal zeer bedroefd over. Het was dan ook een stille rit terug en om 19.00 uur kwamen we dan met gemengde gevoelens weer terug in Zoetermeer. Maar met onze fantastische GPS meting en goede parameters van de versnelling tijdens de lancering moet het mogelijk zijn een plaats bij de eerste 3 te bemachtigen. De 1ste plaats moet dus nog steeds te halen zijn, dat zal mede afhangen van ons eindverslag welke zwaar meetelt in de eindjurering!

Martijn van Soest, voorzitter Team 20, Canflap

kunnen verrichten. Nadat alles klaar stond begonnen de zenuwen nu toch wel echt bij iedereen in te slaan. Ook onze adviseur Jeroen stond te trillen op zijn benen. Toen begon het aftellen. Paul stond intussen al op de raket te richten met zijn antenne, zodat we de gegevens die de CanSat verstuurde

Nu iedereen geweest was, was het wachten tot we onze CanSat weer terug kregen. Na lang wachten was onze CanSat nog steeds niet gevonden. De organisatoren besloten toen ook om vanaf een hoogwerker het terrein af te zoeken met een verrekijker. Het duurde uiteindelijk nog

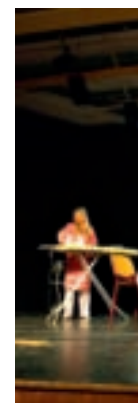
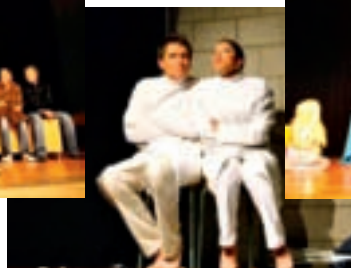
Applaus! De afsluiting van een

Tweedeklassers vinden aan het begin van het schooljaar een vak op hun rooster dat ze nog niet eerder gehad hebben: drama! Voor sommige leerlingen meteen een uitdaging: nu kunnen ze eens laten zien wat ze in huis hebben aan talent en het is weer eens iets heel anders dan in een bank zitten en opgaven en toetsen maken. Er zijn ook leerlingen die al buikpijn krijgen bij het idee dat ze iets voor de klas moeten doen, laat staan voor publiek. Jezelf zo laten zien, in allerlei gekke opdrachten, wie verzint dat?! Als dan ook nog blijkt dat het dramalokaal 010 geen gewoon lokaal is, maar volhangt met theaterlampen in plaats van met tl, dat er verkleedkisten staan in plaats van stoelen en tafeltjes en dat er een hok vol fantastische kostuums is, is het meteen duidelijk: dit is iets aparts.

Tijdens het jaar proberen de dramadocenten de leerlingen uit hun schulp en op het podium te laten kruipen, in allerlei improvisatiespelletjes, groepsopdrachten en met behulp van allerlei teksten en kaartjes. We leren ze iets over theatergeschiedenis en het verloop van een productie, maar ook over hoe je jezelf het beste presenteert, hoe je zelfverzekerd over kunt komen, hoe je je stem gebruikt en zo verder. We besteden aandacht aan filmtechnieken en de leerlingen worden de scenarioschrijvers/acteurs/cameramensen/regisseurs van hun eigen filmpje. En als klap op de

vuurpijl maken we een voorstelling voor ouders, broers en zussen, waarin ze zichzelf kunnen en moeten laten zien.

In januari en in juni hebben alle tweedeklassers hun kunsten vertoond op het grote podium in de aula en we waren apetrots op ze. Iedere keer weer verrassen ze ons met hun talent, hun lef of hun zelfoverwinning. De leerling die aan het begin van het jaar eigenlijk het liefst in het donker wilde spelen, staat nu vol vertrouwen in de spotlights, die bescheiden jongen speelt zomaar ineens een echte macho en andersom.

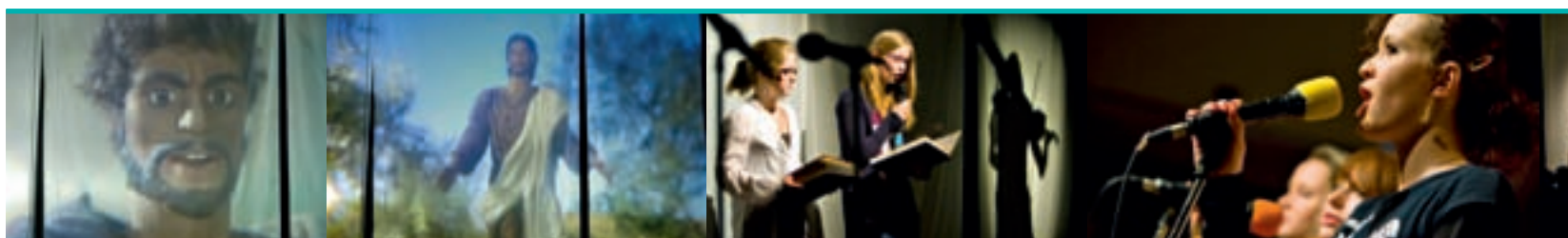

Wild plan

Wat zou er gebeuren als je met een groep enthousiaste docenten en leerlingen zes avonden van half acht tot half tien in het dramalokaal bij elkaar gaat zitten? Zou het lukken om binnen zo'n kort tijdsbestek te komen tot een voorstelling? We besloten het erop te wagen en kennen inmiddels het antwoord: ja, dat lukt! Op 18 mei speelden leerlingen en leraren in steeds wisselende combinaties allerlei losse scènes binnen het thema Thuis. Sommige scènes waren ontstaan uit improvisaties of waren zelfgeschreven, andere waren van gerenommeerde toneelauteurs.

Elders in deze AC-tueel ziet u een paar foto's die op deze avond genomen zijn. Het belangrijkste wat we van dit experiment hebben meegenomen is het enorme plezier dat we met elkaar hadden, tijdens de repetities en tijdens de voorstelling. Bovendien blijken we over enorm veel talent te beschikken en dat biedt perspectieven voor de toekomst: wie weet, doen we volgend jaar een tweede versie en zien we elkaar dan!

Ellen Koemans

1 jaar drama

Wij genieten enorm van deze avonden, ook al is het altijd heel spannend of alles goed komt en of alles lukt. Ook dit jaar hebben alle leerlingen het applaus gekregen dat ze verdienden en hebben ouders genoten van hun zoon of dochter. Ook dit jaar weer durfden leerlingen over hun eigen grenzen heen te stappen. Dat op zich al is genoeg. Maar uit de evaluaties in de klassen blijkt dat leerlingen ook nog eens blij zijn met het vak, omdat ze merken dat ze meer zelfvertrouwen hebben als ze bij een ander vak eens voor de klas moeten staan, of omdat het zo leuk is om op deze manier een andere band met hun klasgenoten op te bouwen. Reden genoeg om na de zomervakantie met nieuwe klassen en frisse moed het doek weer op te halen voor ons nieuwe dramaseizoen!

Ellen Koemans

Puzzels

Puzzel 1

Het gezin Timmers bestaat uit een vader, moeder en een aantal kinderen. De gemiddelde leeftijd van het gezin is 20 jaar, de vader is 48 jaar en de gemiddelde leeftijd van de moeder en de kinderen is 16 jaar. Hoeveel kinderen zijn er in dit gezin?

Puzzel 2

Gegeven zijn drie opeenvolgende gehele getallen. Het product van deze drie getallen is 40 keer de som van die drie getallen. Over welke drie getallen gaat het?

Puzzel 3

De volgende som is heel duidelijk verkeerd:

$$101 - 102 = 1$$

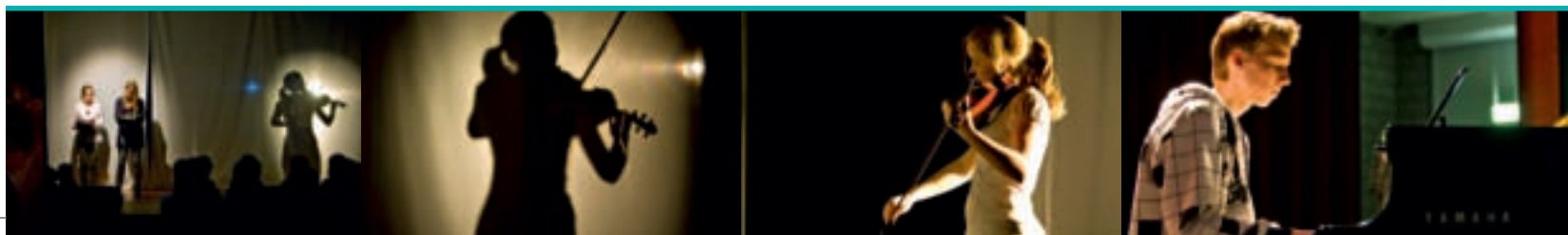
Je mag precies één cijfer (in dit geval dus een 0, 1 of een 2) verschuiven om de opgave correct te maken. Hoe doe je dit?

De stad van de toekomst?

Wij hebben als deel van ons examen van ANW (Algemene Natuur Wetenschappen) “de stad van de toekomst” moeten creëren. Dit hield in dat we een nieuwe stad moesten ontwerpen die zo duurzaam mogelijk was en met zoveel mogelijk duurzame middelen. Deze opdracht hebben we in groepjes gemaakt. En wij (Jeske en Jasper) zaten in het groepje met: Bastiaan Rakké, Marit van Dijk, Sebastiaan van Zijl en Andrew Blokpoel. Met al onze ideeën zoals vacuümwegen en een Maglev windmolen waren wij als beste van de klas uitgekozen om naar de raadzaal in Zoetermeer te gaan. Daar moesten we verschillende kritische vragen van deskundigen beantwoorden. En vervolgens tegen de beste 5 groepjes in de raadzaal een presentatie houden. Na een presentatie voor behoorlijk veel mensen werden wij als beste uitgekozen met 5 stemmen van de 9 jury leden. Daarmee wonnen we een zonnecel voor de school ter waarde van 4000 euro.

Vervolgens moesten we naar het provinciehuis in Den Haag. Daar waren leerlingen die ook een project met duurzaamheid hadden gemaakt. Er zat alleen nu geen wedstrijd en prijs aan verbonden, we moesten eigenlijk alleen onze ideeën uitwisselen. Het was leuk om te doen en de juryleden waren positief. Ons uiteindelijke cijfer was een 11, een cijfer om trots op te zijn. Niet waar?

Jeske Hendriksen en Jasper van der Linde

Taalschrift – nieuwe versie uitgedeeld aan eersteklassers

Het Taalschrift – weet u het nog? Het Taalschrift is een schrift vol informatie over taal en allerlei begrippen zoals die bij ons op school gebruikt worden. Soms komt het voor dat bepaalde begrippen bij verschillende vakken anders of nét iets anders worden gebruikt. Dat is verwarrend en daarom is het goed dat de leerlingen begrippen en hun betekenissen in het Taalschrift kunnen opzoeken.

Ook staan er valkuilen in. Dit zijn vooral vragen bij toetsen waar je makkelijk 'in tuint' wanneer je ze net verkeerd leest. Het is erg jammer dat leerlingen vragen verkeerd beantwoorden, terwijl ze wel het goede antwoord weten...

Inmiddels is het bijna twee jaar geleden dat alle leerlingen van het Alfrink een Taalschrift kregen. In het gebruik werd al snel duidelijk dat het Taalschrift nog niet volledig was. Vandaar dat er nu een nieuwe versie ligt, die anderhalf keer zo dik is als de oude. Alle eersteklassers hebben inmiddels zo'n nieuw Taalschrift gekregen. Ze kregen dat juist nu omdat ze het goed kunnen gebruiken bij de voorbereiding van de laatste toetsweek, bijvoorbeeld door nog even goed te kijken naar de valkuilen. Ze mogen het Taalschrift in de toetsweek zelfs gebruiken bij de toets voor het vak levensbeschouwing.

De overige klassen zullen het nog met hun oude versie moeten doen. Gelukkig is het nieuwe Taalschrift als digiTaalschrift binnenkort ook via Fronter te gebruiken!

AC-tueel nr 3 • juni 2009
18

Jonge Jury

Toen de klas hoorde dat je mee kon doen aan een wedstrijd om mee te gaan naar de Jonge Jury was de gehele klas enthousiast. Je moest een e-mail schrijven met waarom jij naar de Jonge Jury moest. De geselecteerde groep moest zich verzamelen bij de Nelson Mandela brug. Na een kaart gekocht te hebben moest de groep wachten totdat de trein naar Den Haag vetrok. Eenmaal aangekomen moest de groep overstappen op de tram. Na een rustige trip, ging de groep buiten wachten totdat ze naar binnen mochten. Nadat ze binnen waren moest de groep binnen gaan zitten in de grootste zaal die er was samen met 1400 andere leerlingen. Toen kwam de presentator binnen die een paar schrijvers gingen interviewen. Darn gang Kareem & So You Think You Can Dance. Daarna kreeg Khalid Boudou een debuutprijs voor zijn boek 'Pizza Maffia'. Daarna mocht je een schrijver interviewen of een workshop volgen zoals breakdance en schrijven. Maar je kon ook je haar laten knippen, meedoen aan een loterij en nog veel meer. Daarna gingen we weer naar de zaal waar de presentator weer schrijvers interviewde en daarna deden we weer hetzelfde, maar je kon ook tafeltennis. En boeken kopen. En nog andere dingen zoals een grappige tekening laten maken. Toen we weer naar de zaal gingen herhaalde we dat weer een paar keer zodat je veel dingen kon doen. Daarna werd de prijs uitgereikt. Eerst mochten aanhangers van de schrijvers die genomineerd waren een praatje houden. Waarom die schrijver de prijs moest winnen. De winnares was uiteindelijk Maren Stoffels met het boek 'sproetenliefde'. Daarna kreeg het publiek een optreden van Dio en Sef!!

Sarkout Mahmoud, 1B

Bijeenkomst reACT

Op vrijdag 5 juni heeft reACT, de vereniging voor oud-leerlingen, oud-docenten en oud-medewerkers van het Alfrink College een bijeenkomst georganiseerd die in het bijzonder bedoeld was voor de afgestudeerden van het afgelopen schooljaar. Jordy, Manon, Krista en Wendy hebben bij de organisatie geholpen, waardoor de muziek, hapjes en foto's speciaal waren afgestemd op het te verwachten bezoek.

Deze eerste avond is niet heel druk bezocht (tradities hebben altijd even tijd nodig voordat zij succesvol zijn), maar werd door de aanwezigen wel als gezellig ervaren. Er is lekker bijgekletst en er zijn weer nieuwe ideeën opgedaan voor een volgende activiteit. Hou hiervoor de website (www.olv-react.nl) in de gaten, zeker als je dit jaar examen doet!

Oplossingen vorige puzzels

Puzzel 1

We kunnen het geheel in een verhoudingstabel zetten:

Totaal aantal dieren	koeien	varkens	kippen	
		3	19	Gegeven
	2	7		Gegeven
$2 + 7 + 44\frac{1}{3}$	2	7	$2\frac{1}{3} + 19$	19 vermenigvuldigen met $\frac{7}{3} = 2\frac{1}{3}$
$53\frac{1}{3}$	2	7	$44\frac{1}{3}$	
320	12	42	266	Alles keer 6

dus 12 koeien, 42 varkens en 266 kippen

Puzzel 2

Een legpuzzel bestaat uit 1247 stukjes.

Hoeveel van die stukjes hebben minstens 1 rechte rand?

$$29 \cdot 43 = 1247$$

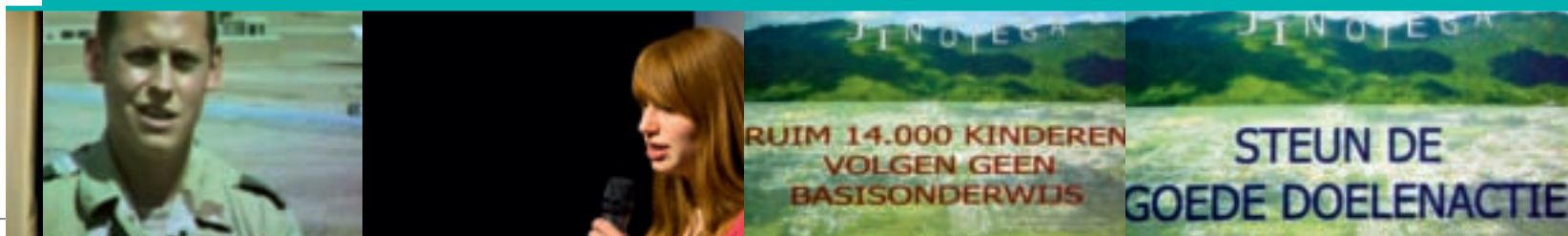
dus $2 \cdot 43 + 2 \cdot 27 = 140$ stukjes hebben minstens 1 rechte rand.

4 daarvan hebben er natuurlijk 2 (de hoekstukjes)

Puzzel 3

De kortste afstand die de spin moet afleggen is duidelijk te zien als je de kubus openvouwt. Je kunt nu de afstand eenvoudig met behulp van de stelling van Pythagoras berekenen:

$$\text{Afstand} = \sqrt{10^2 + 20^2} \approx 22.36 \text{ meter}$$

*Terwijl de hemel oranje
Rood kleurt
Verdwaal ik in de zwoele
Kleuren van het avondlicht*

*Ik zweef op wolken en laat
De wind spelen
Met mijn zwierende lokken
Die ze vervoeren met hun ziel*

*De laatste zonnestralen
Strelen mijn gezicht
En het water glinstert
Zijn laatste glans*

*Onze handen tintelen
We staan klaar voor de sprong
Smachtend om de koele zee
Te vergezellen met zomerschijn*

Gina Groeneveld, 3Va

